

Unitas Nieuws 1

September 2004

In memoriam Jan Wellner

En verder in dit Unitas Nieuws.....

**Zomerse verhalen
Start nieuw seizoen**

Unitas Nieuws

Jaargang 25 nummer 1 (september 2004). Unitas Nieuws is het orgaan van de SV Unitas.

CLUBAVOND

Donderdag.

Opgeven voor de interne competitie: vóór
19.30 uur in Het Jannes van der Wal
Denksportcentrum, Oliemuldersweg 43 te
Gron. tel 050-3126937

REDACTIE

Alef Boer
Bonno Pel (redacteur)

ADRES VAN DE REDACTIE

Alef Boer

e-mail adres:
gaarne cc naar:

DE VERENIGING

Secretaris (adreswijzigingen,
aanmelding/opzegging leden):
Ton Palmans

e-mail adres
Penningmeester: Micha Jans
tel
e-mail adres

CONTRIBUTIE

Senioren	€ 97,50	per jaar
Studenten	€ 75	per jaar
Gastleden	€ 45	per jaar
Jeugdleden	€ 40	per jaar

Proefleden € 12,50

Betaling: ABN Groningen,
rek.nr.
tnv pennm. SV Unitas

DRUK

Repro ECO-RUG

INTERNET SITE

Adres homepage van SV Unitas
<http://www.svunitas.nl>

INHOUD

Blz. 3 In memoriam Jan Wellner
7 Redactioneel en Website
8 Ledenlijst
10 Teamopstellingen 2004/2005
11 KNSB-rating
12 10 vakantiekiekiejes
22 Open Vlissingen
24 Troitzky
25 Eindelijk Fajarovic
27 Summertime
33 Idolatrie of nostalgie
35 Schaakkalender

In memoriam Jan Wellner

Wout Knol

Musschengang 4a te Groningen was het adres waar de familie Wellner zich in 1937 vestigde. Boven een acculaderij. Vader Wellner werkte bij het spoor, eerst als remmer, daarna als conducteur. Spoorwegmensen verhuisden vroeger nogal eens ; zo vertrok het gezin Wellner van Nuth (toen gemeente Hoensbroek), waar Jan op 27 Juli 1925 werd geboren, in 1931 naar Hilversum en vandaar naar Groningen.

Jan werd geplaatst op het doveninstituut aan het Guyotplein en zijn oudste broer Guus op de zeevaartschool in Amsterdam. Van hem had Jan het schaken geleerd en hij werd lid van de club 'Dr. Max Euwe', één van de samenstellende delen van Unitas. De oorlog bracht rampspoed over het gezin. Zijn vier jaar oudere broer was bij het uitbreken van de oorlog in Engeland en werkte tijdens de oorlog op de koopvaardijvloot en bij de Nederlandse marine. Een levensteken kwam sporadisch in Groningen aan. In februari 1941 was de bekende staking waaraan velen deelnamen, ook van het NS-personeel, waaronder vader Wellner. Enige dagen later werd zijn lichaam gevonden in het Verbindingskanaal tegenover het station. "Overleden tengevolge van een noodlottig ongeval" stond op de rouwkaart, maar Jan was een andere mening toegedaan. Het is moeilijk in te denken wat deze dramatische gebeurtenissen hebben betekend voor mevrouw Wellner en haar zoons Jan en Henk, de jongste. In 1945 zagen zij gelukkig de varende zoon terug. Hij trouwde en ging weer in Amsterdam wonen. Op het doveninstituut werd Jan opgeleid tot kleermaker. Dit beroep heeft hij enige jaren uitgeoefend bij de modezaak P.S.Bakker in de Herestraat.

Het schaaktalent van Jan ontwikkelde zich sterk tijdens de oorlogsperiode ondanks de ellende, misschien wel vanwege de ellende. In 1946 leverde Jan een formidabele prestatie door bij het beroemde Stauntontoernooi in de B-groep de gedeelde tweede prijs te bemachtigen met 7 uit 11, een halve punt achter de winnaar Dr. Stumpers, de Brabantse kampioen. De tabel is te vinden in het boek van Jhr. van Foreest : "20 grote denkers binnen Neêrlands grenzen", en wordt hier opnieuw afgedrukt. Het boek kwam uit in september 1946. De heer Poppe Dijkhuis schreef hierover in het Unitas Nieuws van december 1996.

	B	d J	B	P	S	K	vd T	V	S	W	S	M	Tot.
Bunt	X	1	½	½	½	0	0	0	0	0	½	1	4
de Jong	0	X	0	1	1	0	0	1	0	½	½	0	4
Bergsma	½	1	X	½	1	½	0	1	0	1	0	½	6
Plinsinga	½	0	½	X	0	½	½	0	½	½	0	1	4
Scheffer	½	0	0	1	X	1	0	0	0	½	1	½	4½
Kramer	1	1	½	½	0	X	½	1	½	0	1	1	7
vd Tol	1	1	1	½	1	½	X	½	0	0	½	1	7
Vinken	1	0	0	1	1	0	½	X	1	½	0	½	5½
Stumpers	1	1	1	½	1	½	1	0	X	1	0	½	7½
Wellner	1	½	0	½	½	1	1	½	0	X	1	1	7
Samelius	½	½	1	1	0	0	½	1	1	0	X	0	5½
Mulder	0	1	½	0	½	0	0	½	½	0	0	1	4

Jan ging schaken bij de schaakclub NOS, die later opging in de schaakclub Groningen. Met R.Buurman en J.Wellner aan de topborden was NOS moeilijk te verslaan. Eigenlijk trad er nu

in zijn schaakontwikkeling stagnatie op. Hij werd omstreeks 1950 nog wel NOSBO-kampioen maar hierna lukte het niet meer zo goed.

Zijn werk beviel hem niet meer, hij nam ontslag en raakte ietwat in de versukkeling. Maar bij het clubschaken ging het weer beter, hoge scores in het eerste team van Groningen en hij werd er clubkampioen. Later weer bij Unitas werd hij menigmaal topscorer. De Unitassers hadden diep respect voor hem, behalve Sijbolt Noorda, die een plusscore tegen Jan had.

Zijn tactiek is ongeveer zo te omschrijven: de zware stukken ruilen tot een eindspel ontstaat waarin de tegenstander wordt overklast. Vaak werd hem onderweg remise aangeboden, hij toonde zich dan volgens sommigen selectief doof. Ik heb hem zelden remise horen aanbieden. Als de stelling potremise was schudde hij mistroostig zijn hoofd en zei: "Het is remise'.

Zo'n tien jaar geleden werd bij Jan longkanker geconstateerd. Hij werd bestraald en herstelde, althans het proces werd gestopt. Jan speelde als vanouds, tot zijn ongenoegen wel steeds een team lager. Hij had een geweldige veerkracht, zelfs uitwedstrijden in de KNSB kon hij tot twee jaar geleden nog meespelen. Iedereen bewonderde hem, de man die in zijn eenzaamheid slechts het schaken als bezigheid had.

Als Jan zich erg beroerd voelde fietste hij naar het Academisch Ziekenhuis, al was het midden in de nacht, naar de afdeling spoedeisende hulp. Gelukkig waren er enkele leden van Unitas die zich op allerlei terreinen voor hem inspanden, en de familie Hoekstra van het Denksportcentrum, waarvan één Jan vaak naar huis bracht. Jan had zijn personeel.

Twee jaar geleden openbaarde de ziekte zich opnieuw. Jan kreeg een chemokuur. De laatste jaren werd in kleine Unitaskring zijn verjaardag gevierd met een etentje in het Chinese restaurant Peking. Zijn favoriete menu - haaienvinnensoep en biefstuk met patat - was hem nu te veel geworden. "Hoeveel letters heeft het alfabet", vroeg Jan de laatste keer in 2003 aldaar. Een Unitasser zei snel "26". Fout volgens Jan, het zijn er 27, en tot verbazing van de toeschouwers gaf hij met de vingers van één hand in hoog tempo de alfabet-tekens aan, waaronder die voor ij en y.

Toen zijn oudste broer op 29 juli 1996 op 75-jarige leeftijd stierf (zijn moeder stierf in 1956) voelde Jan zich sterk vereenzaamd, temeer daar het contact met zijn jongste broer in Zuidlaren niet intensief was.

Op 24 juli 2004 werd Jan met spoed overgebracht van Pioenstraat 90 naar een appartement van het bejaardenhuis Oosterparkheem, Merelstraat 100. Bij de verhuizing hebben zijn schoonzuster mevrouw Cathy Wellner-Beijk uit Diemen en Nico Bleeker de hoofdrol vervuld. "Ik denk niet dat ik deze keer weer beter word" zei Jan bij mijn laatste bezoek. Door zijn benauwdheid was hij amper te verstaan. Hij was echter sterk van plan op donderdag 2 september naar de club te gaan en te spelen. De speciale taxi was al bijna besteld.

Maar op maandag 30 augustus werd hij onverwacht opgenomen in het AZG en de familie werd gealarmeerd.

Jan was in een hervormd gezin opgegroeid. Hij was gelovig maar niet kerkelijk gebonden, wel volgde hij elke zondagochtend een kerk-of zangdienst op de televisie.

Op dinsdagavond 31 augustus zat Nico Bleeker alleen aan het sterfbed van Jan en zong voor

hem. Jan zal het gehoord hebben en het zal hem als hemelse muziek in de oren hebben geklonken.

Op vrijdag 3 september 2004 om 13 uur was er een korte samenkomst in de aula op de begraafplaats Selwerderhof. Na afloop volgden mevrouw Wellner-Beijk, haar dochter en vele Unitassers de baar naar Jan's laatste rustplaats aan de rand van het veld. Drie bloemstukken, waaronder die van Unitas het graf van JAN WELLNER.

Assen, 5 september 2004,
Wout Knol

In memoriam Jan Wellner

Joop Houtman

Vandaag ontving ik het overlijdensbericht van Jan Wellner van zijn nabestaanden. Jan was het grootste deel van zijn schaakleven lid van Unitas, maar hij heeft ook een aantal jaren voor Schaakclub Groningen gespeeld. Zijn enthousiasme voor het spel was groot en aanstekelijk. Hij was met name bekend als eindspelkenner en met recht. Hij kon zich hierbij meten met de besten. Ik heb hem in Groningen 1 een aantal jaren als teamgenoot meegemaakt en ik kijk met veel waardering terug op zijn inzet en zijn schaakkennis. Uit die tijd stamt ook de anekdote dat Jan bij een uitwedstrijd als enige in de trein belandde die in de tegenovergestelde richting reed als waar wij naar toe moesten. Hij zwaaide nog vrolijk naar zijn teamgenoten op het perron. Verder is zijn bestelling bij de Chinees me altijd bijgebleven: een loempia en een jenever. Hij is uiteindelijk weer voor Unitas gaan spelen, toen hij bij Groningen geen vaste plaats in het eerste team meer kon veroveren. Dat bewijst dat waar zijn schaakkracht afnam, zijn ambitie intact bleef.

Ik wens Unitas een waardig afscheid van Jan.

Joop Houtman

Redactioneel en Website Nieuws

Rapidcompetitie

De rapidcompetitie die aan het slot van het vorige seizoen werd gehouden is met grote overmacht gewonnen door veelspeler Bert van der Marel. Peter Bosker werd tweede met een minieme voorsprong op nummer drie Jan Baljé.

Weekend toernooi Helmond

Het duo Jan Baljé en Ton Palmans hebben deze zomer een weekendtoernooi in Helmond gespeeld. In een aardige speelzaal annex bingohal werden vijf ronden (+bye) afgewerkt. Met 95 deelnemers was het een leuke groep. Omdat de top na GM Gagunashvili (2580) en IM Schebler (2480) niet erg sterk was, kon zelf de rechtgeaarde amateur een gooi doen naar een prijsje. Na een gruwelijke bok op zaterdagochtend 9u15 won Jan de rest van zijn partijen al dan niet moeizaam tegen zwakkere tegenstand en bereikte met 4½/6 een TPR van 2019 dat goed was voor enkele tientallen euro's. Ton verloor een spannende partij tegen FM Overeem en een non-partij door een blunder. De rest winnen leverde niet meer op dan een TPR van 1823.

E-mailschaak

Er zijn weer een paar remises gevallen in het emailschaak. De tussenstand is 3-5. Omdat Nico nog een mindere stelling heeft, kan alleen een wonder (of Marcel Oosterbos) het team nog redden.

Toernooi Oloumoc

Van 4 tot en met 12 augustus werd het Tsjechische schaakfestival met de naam Olomouc Chess Summer 2004 gespeeld. In de IM-groep met de naam Valoz Cup speelde Bonno Pel een rol van betekenis. Na negen ronden (12-kamp) had hij nog kans op een IM-norm. Uiteindelijk haalde hij dat met eens score van 6½-9 in een groep met een gemiddelde sterkte van 2297 net niet maar het was natuurlijk wel een erg goede score. Zie wellicht zijn verslag verderop.

Jaarvergadering nieuws

Ten aanzien van de interne competitie is besloten om het minimum aantal partijen dat benodigd is om opgenomen te worden in de officiële eindstand te verlagen tot 12 partijen. Het gongschaken werd dit jaar gewonnen door Bonno Pel.

Ledenlijst

Achternaam	Tussenvoegsel	Voornaam
Jeugdleden		
Bosveld		Wouter
Brouwers		Ruben
Fekken		Cedric
Gakwisi		Tannaz
Gumbs		Jamie
Halteren	van	Thomas
Harms		Jasper
Kruizinga		Ronald
Loopstra		Jelmer
Marmann		Miryam
Mengerink		Ramon
Nijenhuis		Michel
Novicki		Nikita
Sala		Kyran
Soest	van	Sjoerd
Spoelstra		Jouke
Tang		Yang
Valk	van der	Remco
Veen	van	Tjeerd
Veenstra		Freddy
Venema		Thomas
Vuyk		Robin
Warmelink		Evie
Warmelink		Len
Gastleden		
Brongers		Henk
Clemens		Adrian
Ham		Jaap
Helm	van der	Jan
Hemstra		Jan
Hoffer		Mikós
Jelena		Yme Jan
Koster		Dries
Potze		Rudolf
Romijn		Bart
Staal		Piet
Wehkamp		Francois
Westerman		Henk
Westermann		Tony
Senioren		
Abdullah		Mohammed
Achterhof		
Bajé		Jan
Batterink		
Bleeker		
Boelschoten		
Boer		Alef
Borg	v/d	
Bosker		Peter
Bosveld		Henk
Cako		Laszlo

Colly		
Devids		
Delden	van	Joost
Dijk	van	Henk
Doeschate	ten	
Drolenga		
Drolenga		
Emers		Nathalie
Geurink		Jasper
Gorski		Rafal
Hamond	van	
Harms		
Hiekema		
Hoekstra		
Hondema		
Hulzinga		
Hulshof		Peter
Jans		Micha
Kaap	van der	Jos
Kloosterman		Henk
Knol		Geon
Knol		
Koster		Sierdjan
Lei	van der	
Marel	van der	Lambertus
Mels		Eric
Mennink		M.
Nijhof		
Oosterbos		Marcel
Palmans		Ton
Pel		Bonno
Pelikaan		
Pot	van	Alexander
Poel	van de	Taco
Praagman		
Rubingh		Otto
Rundberg		Harry
Sluzewski		
Smulders		
Spaans		Coenraad
Steggink		
Straatman		Meine
Tjadens		
Valens		Vincent
Velema		Sander
Veninga		
Verheul		
Vermeulen		Frans
Visser		Ynte
Vrieze	de	
Warmelink		Dick
Wedeven		
Westerkamp		Bert
Wit	de	

Yakinsyah		Kawar
Donateurs		
Bruurs		Jeroen
Halle	ter	Rob
Houtsma		Johan
Muijs		Leon
Naasz		Robert
Nijmeijer		Henk
Schoenmaker		Karel
Staffleu		Michiel
Timmerman		Peter

Teamopstellingen seizoen 2004/2005

Op de teamleidersvergadering is besloten voor het volgende seizoen de volgende opstellingen te hanteren;

Unitas 1 (teamleider

Dick)

Balje

Boer

Cako

Hulshof

Jans

Knol, G.

Pel

Rubingh

Valens

V/d Marel

Unitas 3 (teamleider

Nico)

Bleeker

Bosker

Kloosterman

V/d Lei

Palmans

Pellikaan

Praagman

Sluzewski

Unitas 5 (teamleider

Dick)

Colly

Drolenga, J.

Eimers

Harms

Janssen

Knol, W.

Steggink

Visser

Unitas 2 (teamleider

Ynte)

Boekschoten

Bosveld

Dauids

Van Hamond

Hondema

Meis

Van Pelt

Spaans

Unitas 4 (teamleider

vacant)

Drolenga, B.

Huizinga

V/d Kaap

V/d Poel

Tjadens

Vermeulen

De Wit

Yakinsyah

Unitas 6 (teamleider

Auke)

Achterhof

Batterink

V/d Borg

Hockstra

Koster

Mennink

Nijhof

Rundberg

Smulders

Unitas 7 (teamleider

Henk)

Oosterbos

Abdullah

+ 4 jeugdspelers

KNSB-rating

Hieronder staat de KNSB-lijst per 1 augustus 2004 met stijgingspunten t.o.v. dezelfde lijst per 1 augustus 2003. Over een jaar gezien heeft Unitas een miniem aantal puntjes aan het gemiddelde kunnen bijschrijven.

Geurink	2287 (+28)	Knol W	1826 (-10)
Pel	2278 (-25)	Vermeulen	1812 (-89)
Rubingh	2204 (+54)	Wit de	1812 (+41)
Hulshof	2203 (+25)	Harms	1802 (-15)
Valens	2201 (-28)	Visser	1768 (+16)
Boer	2150 (+21)	Colly	1747 (+7)
Cako	2129 (-41)	Wedeven	1747 (+18)
Balje	2116 (+18)	Pellikaan	1744 (+49)
Marel	2082 (-11)	Huizinga	1740 (+49)
Jans	2065 (+32)	Straatman	1731 (-25)
Boekschoten	2053 (-4)	Eimers	1720 (-154)
Hondema	2052 (+65)	Gorski	1701 (-29)
Hamond	2047 (-8)	Steggink	1700 (+10)
Spaans	2024 (+26)	Koster S	1676
Vrieze	2006 (+16)	Drolenga J	1656 (-35)
Praagman	2005 (+13)	Hoekstra	1633 (-45)
Pelt	2004 (-50)	Verheul	1644 (0)
Lei	1996 (+30)	Batterink	1644 (+7)
Davids	1995 (+25)	Achterhof	1641 (+2)
Knol G	1994 (+22)	Hielkema	1631 (+45)
Westerkamp	1987 (+12)	Rundberg	1620 (0)
Velema	1986 (-44)	Wijbenga	1601 (-10)
Bosker	1974 (-20)	Warmelink E	1600
Bosveld	1972 (-48)	Smulders	1595 (+12)
Doeschate	1957 (-53)	Nijhof	1581 (+47)
Sluzewski	1956 (+6)	Mennink	1539 (-10)
Kloosterman	1944 (-10)	Borg	1528 (+20)
Wellner	1943 (+39)	Abdullah	1497
Palmans	1935 (-52)	Marmann	1488
Meis	1934 (+44)	Staal	1378
Poel	1873 (+7)	Sala	1376
Bleeker	1870 (+22)	Dijk	1263 (+35)
Warmelink D	1860 (+9)	Warmelink L	1257
Tjadens	1841 (-8)	Delden	1012 (-22)
Drolenga B	1829 (+54)		

Tien vakantiekiekjes

Bonno Pel

Harmonie Leeuwarden, Czech Open, Olomoucer schaakzomer

Aan het begin van mijn lange zomervakantie, ingeluid door mijn afstuderen en daardoor reeds aanvangend in de eerste week van het EK voetbal, werd ik door mijn vrienden en familie flink in het zonnetje gezet; ik durf niet op te sommen, maar ik kreeg ook een nieuw fototoestel. Na er eerst wat met ontzag en vrees naar gekeken te hebben nam ik op een dag de handleiding ter hand, en het bleek eigenlijk best eenvoudig. Inmiddels heb ik al heel wat DALO ('dagelijkse leefomgeving', voor niet-planologen)-foto's in de diverse mailboxen gedumpt. Veel bomen, met name. Zij die vinden dat ons clubblad best wel opgefleurd mag worden met wat minder direct aan schaken gerelateerde bijdragen zullen op dit moment wellicht toch wat zenuwachtig worden. Dat krijg je dan: "Kijk, dat is Piet, bij de barbecue", "Ja, die zonnebril staat Gerda goed hè?", "Ja, en die ober daar, die snapte er helemaal niets van!".

Gelukkig heb ik de zomermaanden niet uitsluitend op de camping doorgebracht. Ik heb toch een dagprogramma nodig, en conflictstof. Het werd dus weer een hete schaakzomer. Met het Harmonietoernooi in Leeuwarden werd het startschot gegeven voor een negenentwintig ronden en achtentwintig partijen tellende reeks. Ik hoopte daar ongeveer evenzovele(?) Elopunten mee op te gaan halen, want mijn FM-titel stond na een matig seizoen al bijna te wapperen op een modderschuit. Goed, terugkomend op Leeuwarden: Van Wely werd Nederlands kampioen, en deze keer gunde ik het hem, die RTL4-schaker, nog ook. Mooie tweestrijd tussen hem en Sokolov, die in de laatste ronde de wederopstanding van Yge Visser meemaakte. Hoeksema won verdiend het neventoernooi, ondanks twee enorme

bloopers. Maar Tinus Fleur was de ster van het toernooi; hij pakte Hoeksema's toren toen die hem zomaar werd aangeboden, en ook mijn hand toen ik hem in zo goed als verloren stelling remise aanbood. Sorry. Maar het was een prachtig toernooi, echt waar. Eindelijk kennis gemaakt met Jouwert Turkstra, bijvoorbeeld.

Uit dat toernooi dan toch een plaatje. Een zo sterke magneetcombinatie dat mijn tegenstander bijna over de tafel werd getrokken!

Foto 1: Pel - Erwin van Pelt (1900), Harmonie Leeuwarden, ronde 2

Diagram na 16... ♖e8-f7:

17. ♗e6: ♖e6: 18. ♗f5:+! ♖f5: 19. ♗h5+ ♖e6 20. f5+ ♖e5: 21. ♗f4+ 1-0

Ik ging twee weken later naar het Tsjechisch Open dan de marginale eredivisieclub die in het oefenprogramma nog net een positief doelsaldo had weten te behalen. Zo snel mogelijk van de nul af, om het zelfvertrouwen een beetje op te peppen! In deze groep, met een ondergrens van 2200, zat ik in de onderste helft van het veld. De jonge Rus Grachev (2513,

maar nog geen grootmeester) versloeg me, maar moest er voor werken. Tweede ronde tegen de Tsjechische Pirklova, met een rating van net onder de 2200. Dan moet je flink bijbetalen, dus ze zal wel ambitieus aan het toernooi begonnen zijn. Ze liet me koorddans, maar werd vermoedelijk plaatsvervangend duizelig toen ze er naar keek. Besluiteloosheid, en juist vertragen in de fase van versneld beëindigen. De blunder zal, zoals van der Sterren treffend opmerkte over blunders, als een bevrijding voor haar geweest zijn. Ook voor mij wel een opluchting, trouwens. Ik wenste haar uit de grond van mijn hart succes en geluk in het vervolg, maar ik geloof niet dat dat haar ten deel is gevallen.

Derde ronde, met inmiddels dus een punt op zak. Een Slowaakse meester, met maar liefst 2482. In de diagramstelling hieronder lijk ik zijn Paulsen-Siciliaanse agressie redelijk de baas te zijn gebleven, ook al is 23... ♖d4! in plaats van de gespeelde zet nog steeds bepaald link. Voor juristen: zwart mag nog volop rokeren.

Foto 2: Pel - Tomas Likavsky (SVK, IM, 2482)

Stelling na 23...g6?

Zwart versmaadde bovengenoemde paardensprong omdat hij gefixeerd was op de witte koningsstelling, en 'consolideert'. Hetgeen me de gelegenheid geeft voor een contra-intuïtieve zet waar ik nog lang van heb nagenoten, een zet die ik op mindere dagen überhaupt niet in beschouwing zou hebben genomen. Voilà. 24. ♗f5:!! g5: 25. ♗e3 en de dam breekt, de witte stukken stromen naar buiten. Vooral voor het paard -ik dacht dat er voor zwart niks anders dan 25... ♗e3: 26. ♗e3: op zou zitten - had ik allerlei fraaie bestemmingen in gedachten. Likavsky weet echter nog wat creatieve bokkensprongen te verzinnen tegen het dreigende Tc1-met-penning: 25...h4! 26.g4! (26. ♗c1? hg3:+ 27. ♗g1 ♗h3:, of, even ellendig, 27. ♗g3: ♗g8+) 26...fg4: 27.hg4: h3! 28. ♗c1 ♗c6! 29. ♗g1! (29. ♗c5:? ♗g2+! 30. ♗g2: hg2:+ 31. ♗g1 ♗h1+ of 31. ♗g3 en zwart haalt gelijk Dame) 29... ♗e3:!! En opnieuw moet wit van die dame afblijven, na slaan op g1 met schaak is er immers die vreselijke h-pion weer. Maar goed; uiteindelijk krijgt wit zijn zin, hij ontwikkelt zijn paard en neemt de aanval over. 30. ♗e3: ♗f3 (wat anders?) 31. ♗f3: ♗f3: 32. ♗g3 ♗e2 33. ♗c2! ♗d3 34. ♗d2 0-0-0 35. ♗h3: en slechts tien zetten later was een witte promotie niet meer te verhinderen. Ik wenste Likavsky, en de in de B-groep spelende Miss Tsjechië aan zijn zijde, na een korte analyse nog een fijne dag, en zweefde richting de bar.

Vierde ronde weer een meester. Een Duitser met een enigszins walrusachtig voorkomen. Hij speelde snel, terwijl ik veel tijd nodig had om er achter te komen wat-ie nou van plan was. Niet zo veel eigenlijk, bleek na een zet of 25, toen al ruimschoots duidelijk was dat zijn fianchettoloper die dag geen glansrol zou gaan spelen. En toen kwam er opeens een remiseaanbod:

Foto 3: Thorsten-Michael Haub (GER, IM, 2435) –Pel
Stelling na 29. ♖b1-f1.

Tsja, en de oplossing is...wie het weet mag het zeggen. Natuurlijk moet je hier met zwart op winst spelen, maar na bijna een half uur nadenken wist ik nog steeds niet met welke zet dan. Moet het paard naar c5, of toch naar e5 en eventueel g4? Moet zwart gelijk pion b5 gaan ophalen? "Better the right questions than the wrong answers", dat is waar, maar hier moet je dan maar even doorbijten en een 'right' of gewoon 'reasonable answer' geven. Na de partij nog een interessante nabeschouwing-zonder-bord over deze stelling, en eigenlijk niet eens over deze stelling. Vooral over het remise aanbieden, afslaan en aannemen, en over meesterschap. Dat had de Duitser wel getoond, door het aanbod zo goed te timen. En van mijn kant dus bibberende knieën. Een leermoment.

1. ♖c3 a6 2. g3 b5 3. ♗g2 ♖a7 waren de beginzetten van Pel-Artur Janturin, een Russische blaag met meestertitel en 2420 Elo. Ik kreeg inderdaad een loper op c5, en inderdaad ging die toren van a7 naar d7. Maar vanaf mijn eerste onnauwkeurigheid begon het ventje, met - gezien zijn extreem nare uitstraling/gedrag - wellicht een poster van Zlatan Ibrahimovic boven zijn bed, sterke zetten te spelen. Reeds voor de

dertigste zet stortte ik in, en was het tijd voor bezinning. Iets aan mijn conditie doen bijvoorbeeld. Weinig slaap en plotseling opstekend koud, winderig weer hadden er aan bijgedragen dat ik die morgen met zere keel mijn weinig deskundig opgebouwde tent was uitgekropen, en inmiddels was het rillen en zweten. Na een degelijke maaltijd en een paar biertjes was het al wat beter, en na een nachtje logeren op de kamer (warm! echt bed!) van Thijs Noppen en Johan Klinkhammer nog beter. En inmiddels was mijn secondant Fred Textor gearriveerd; zowel zijn wijze als zijn iets minder wijze woorden zijn altijd heilzaam. En van analyse krijg je las-ogen.

De zesde ronde bood adembenemende panorama's, dus ik geef u twee foto's. Het begon al lekker; een variant op het bord die ik nog niet eerder had gespeeld, maar wel al eens -toen tevergeefs - had voorbereid. Een verrassing voor de onzeker ogende Kazach tegenover me. Toen ik eenmaal had vastgesteld dat mijn voortvarende openingsbehandeling een goede stelling en een half uur tijdsvoorsprong had opgeleverd besloot ik dat ik gewoon op de ingeslagen weg verder moest gaan: niks consolideren, voorwaarts! Waarna ik met ..h6-h5 een h-lijn actie in gang zette - hoogst ongebruikelijk in de Pirc. Na die zet het balkon op om te roken, waar vanuit het naastgelegen park geluiden van de fanfare kwamen aanwaaien. Marsmuziek! Een magisch-realistische ervaring. Ik had de goede zet gespeeld. Na het openen van de h-lijn lang rokeren, geregeld water in het gezicht plenzen bij de WC's, en doorbeuken. Zie Foto 4.

Foto 4: Timur Balabayev

(KAZ,IM,2454) - Pel

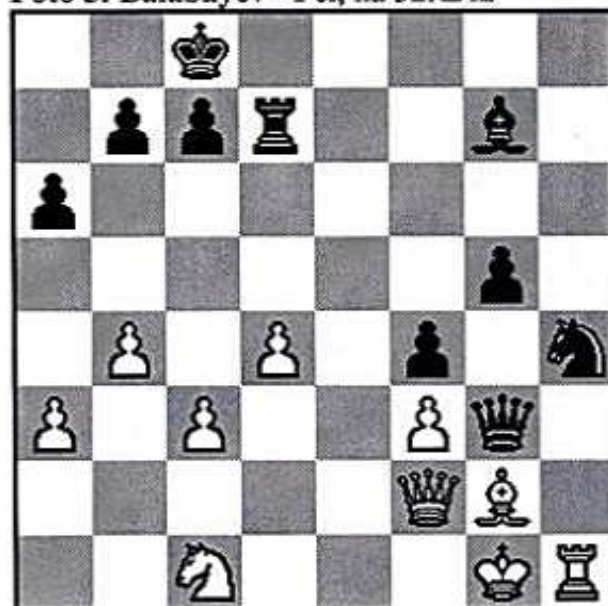
Diagram na 18. ♖g3:

Wit mag alleen nog kort rokeren, en heeft dus koningshuisproblemen. Hier opende zwart een tweede aanvalsfront met 18...d5!, een pion die wit niet mag pakken vanwege ..♗d6 met dubbelaanval op paard en looper. 18.e5 zou hardhandig worden afgestraft met 18.. ♖e5: 19.de5: ♗e5:+ en zwart wint het stuk met rente terug. De ongelukkige c4-loper moet dus bewegen. 19. ♗f1 hg2: 20. ♗g2:? (20. ♗g2:) ♖h1:+ 21. ♗h1: de4: 22. ♖e4: ♗h6 23. ♗g2 f5! De ene breekt na de andere, makkelijk te spelen zolang het witte paard op a2 buitenspel staat natuurlijk. De pion op g5 is taboe wegens ..♗h4+ en ..♗h6. 24.gf5:?! ef5: 25. ♖c5! Hindert zwart bij de aanval. Hier zat ik te azen op een combinatie met .. ♖d4:, .. ♗a4 en.. ♖d4:, maar die zat er toch niet in. Dan maar consolideren - steunpunt creëren en de witte looper inmetzelen - met 25...f4 26. ♖d7: ♖d7: 27. ♖c1 ♗h2 28. ♗f1 ♖e7 29. ♗f2! Toch taai gespeeld, terwijl .. ♖e7-d5-c3/g3 een beslissende dreiging lijkt. Wit activeert zijn toren, en brengt de zwarte Dame in het nauw. 29... ♖f5 30. ♖h1 ♗g3+ 31. ♗g1! ♖h4! In dat geval is er voor .. ♖e3 geen tijd meer, en moet er direct bedreigd worden. 32. ♗f2 en

wits pompen lijkt te voorkomen dat hij verzuipt. Daarmee zijn we aangeland bij...

Foto 5: Balabayev - Pel, na 32. ♗f2

32... ♖d4:!! en 33.cd4:? ♗d4:! 34. ♗d4: ♗g2:mat. Uiteindelijk houdt zwart slechts een pion aan zijn aanval over, en besloot ik de torens er op te houden om de witte koning te kunnen blijven belagen. 33. ♗g3: ♖d1+ 34. ♗f2 fg3:+ 35. ♗g3: ♗e5+?! 36. ♗h3 ♖d2! 37. ♗f1 ♖c3: 38.f4 ♗f6 39.fg5: ♗g5: en uiteindelijk is de witte koning toch helemaal uitgekled. Hetgeen aanleiding gaf tot allerlei misselijke dreigingen - lastig verdedigen wanneer je van weinig meer dan je halve-minuut-per-zet (Fischertempo) moet rondkomen. Op zet 60 stond de witte koning nog steeds op de koningsvleugel en won zwart een stuk.

En in ronde zeven mocht ik bewijzen dat ik van Herr Haub had geleerd. Een remiseaanbod in duidelijk betere stelling, maar wel een aanbod van een meester. Natuurlijk sloeg ik het af, had niet alleen stelling maar ook aanzienlijk wat tijd meer. Niet van dat benauwde, naar veuren!

Foto 6: Pel - Marcin Szymanski (POL, IM, 2414)

Stelling na 15...a4

Vlak hiervoor had ik de remise geweigerd met g4-g5, en zwart betaalde dus met gelijke munt terug. Een wederzijdse aanval op tegenovergestelde flanken, een helder scenario. En daarbij is wit toch al wat verder op weg: f4-f5 en daarna f5-f6 of g5-g6, en zwart zal verdedigende zetten moeten gaan spelen. Vooral in het oog springt dat het zwarte paard wat ongelukkig staat, ik verwachtte dat deze op f8 gestald zou gaan worden. De juiste zet zal hier 16. ♖g3! zijn, om het gewenste f4-f5 voor te bereiden. Tot die conclusie kwamen we achteraf, terugkijkend op 16.f5? ♙e5 17. ♖g3 ef5: 18.ef5: ♙c4 19.f6 ♖d7! Onderschat door de witspeler. 20.g6 hg6: 21. ♙g5 (Ook na 21.fg7: komt wit tekort) ♖b5! 22.b3 ab3: 23.cb3: ♙a3+ 24. ♙c2?! ♙d6 en wit gaf op. Voor wie wel eens naar 'Tatort' kijkt : Die Schimanski komt ook overal mee weg! Analyse haalde de meest bizarre aanvalsvarianten naar boven, maar uiteindelijk bleek mijn zestiende zet toch vooral de zwarte aanval in gang te hebben gezet. Zonde, zonde! Iets te hard van stapel gelopen, en het komt allemaal door die Thorsten-Michael!

En zo lag ik ook na zeven ronden nog steeds wel in de race voor een meesternorm. Maar er was een enorme kans verloren gegaan, dat was duidelijk. Er moest maar eens wat gevierd worden in stamkroeg Biohazard. Dat lukte die avond wel; Jiri (= ongeveer Jirzjie) was die dag voor de tweede keer vader geworden en vierde dat met zijn vrienden en eigenlijk alle aanwezigen. Met Monika kon ik het erg goed vinden en Anne, Axel, Martijn en Fred waren inmiddels ook gearriveerd. Via de Irish Pub naar Jiri's huis voor een overdadig gepeperde, feitelijk niet te eten zonder in huilen uit te barsten, pizza, en nog meer Slivovice, waarna ik gerust, zonder gêne, de pizza opzij kon leggen want de gastheer lag al te pitten. Inmiddels sprak Monika beter Engels dan ik. De wandeling naar huis leverde ook prachtige plaatjes op, de lucht was strakblauw en om acht uur 's ochtends was het al ruim in de twintig graden.

De achtste ronde bood veel spektakel, een ruige Pirc waarin het wel leek of beide partijen domweg vergaten te rokeren. De Tsjechische FM Tomas Kulhanek speelde het net even wat nauwkeuriger dan ik, en won verdiend. Geen foto's, Bitte, ik heb mijn zonnebril niet bij me. En ook de dag van de laatste ronde geen foto's: iedere dertig seconden neus snuiten vanwege een snel opgekomen hooikoorts, en zuchtend onder de hitte. De pijp was helemaal leeg, en ik vroeg SISSAan Anne om mij af te melden voor de laatste ronde. Het toernooi liet ik daarmee als een nachtkars uitgaan. Zelfs toen die ochtend de Tsjechische politie in het naast de camping gelegen zwembadcomplex het publiek zijn paarddressuurkunsten vertoonde, met hilarische simulaties van crisissituaties, verlangde ik er niet naar om zelf eens wat paardvorkjes op het bord te brengen.

Toch barstte ik diezelfde dag, een slordige 12 uur later dan het moment van afmelden, weer van de energie. Heel merkwaardig.

Samen met de Tsjechische vrienden Filip en Lucy 's middags op de trein gestapt naar Mariánské Lázně, waar zich in de Boheemse bossen zo'n 20.000 mensen verzamelden voor 'CzechTech', een soort Woodstock voor techno-fanaten. Overal bussen, campers, luidsprekers, generators, tenten, barbecues, lichtinstallaties, dansende/ slapende/ staande/ zittende mensen, onder een zeer heldere volle maan. Worst, LSD, meloen, bier allemaal tegen schappelijke prijzen te krijgen, agressie en toegangsprijs beide nul. Terugreis was afzien, maar dat vergeet je na een tijdje.

Volgende foto komt van de Valoz Cup in Olomouc, een gesloten groep van 12 spelers, met een gemiddelde rating van 2297. Toch zo'n 100 punten minder dan de gemiddelde tegenstand in Pardubice. Olomouc is de volgende stop van de 'Czechtour', een paar dagen na het festival van Pardubice. De Czechtour is een serie van toernooien waar je zelfs als Nederlandse schaker jaloers op mag zijn. Naast een groep schakers uit Alphen a/d Rijn was er nog een bekende en bepaald verrassende deelnemer aan het Open toernooi: Michal Šterba, de vriend van mijn jongste zusje, en dit jaar overigens buitenlandse gast van ons schaakfestival. Zijn eerste echte schaaktoernooi, met veel bedenktijd en notatieplicht. Verder een grote groep spelers uit India, die uiteindelijk vier van de vijf hoogste plaatsen in het open toernooi zou gaan opeisen.

Na een wat onnozele nul in de eerste ronde - een tussentijds bezoek aan Pardubice had me wellicht een al te relativistische kijk op winst en verlies gegeven -, een interessante partij tegen een vriendelijke Kazach. Nadat ik mijn openingsvoordeel had verspeeld en een neergaande trend voelde bood ik remise aan, om de reeds in Pardubice begonnen nullenreeks te doorbreken. Nadat hij zijn hand had uitgestoken volgde

een leuke analysesessie waarin we beiden de stelling van de tegenstander beter vonden, en van elkaar vonden dat doorspelen zeker de moeite waard zou zijn geweest. Konden we beide de handen dichtknijpen met dit resultaat! Met meneer Kim heb ik daarna nog geregeld geanimeerd gesproken.

Foto 7: Sergey Kim (KAZ,2298) - Pel
Stelling na 20... ♖h5-h6

Wit heeft de slechte loper; zwart heeft ergens succesvol ..Lg7-h6! met ruil van de zwartveldigen gespeeld. Daarom zou zwart beter staan. Wit dreigt echter op de iets langere termijn het centrum te openen, en de zwarte koning heeft niet echt een goede uitvalsbasis. En onduidelijk is, in hoeverre wit het standaardplan ♖b1, a3, b3 en b3-b4 kan doorvoeren. Tenslotte: Kim stelde voortdurend ..f7-f5 voor, terwijl ik dat veuls te gevaarlijk vond. Misschien wat angstig. Ik heb hem moeten beloven in de rest van het toernooi wat meer te proberen, en heb me daar beslist aan gehouden.

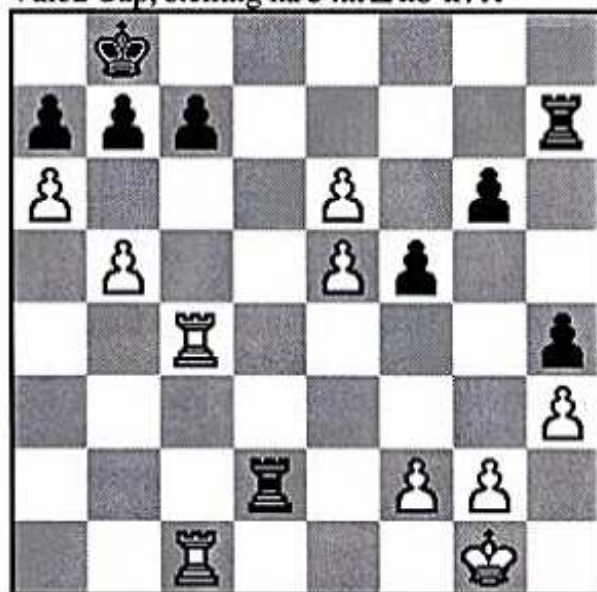
De volgende dag begonnen we om 9.00 U, en dan 's middags nog eentje.

Prima/Dobre. Ik logeerde in Michal's kantoor/opslagruimte, tussen alle mooie Oosterse spullen die ik eerder al in de winkel, beneden, had bewonderd. (Tegenover het pand, gelegen aan het

Olomoucer equivalent van de Vismarkt, een grote blauwe neon van tennisracketfabrikant FISCHER. Fischer was opeens weer overal, deze zomer.) 8.00 U was het begin van de werkdag en dus het eind van mijn nachtrust. Die ochtend beleefde ik weer veel plezier van mijn van Geet met 1. ♖c3 d5 2.e4 d4 3. ♖ce2 ♖c6 ; en kon goed profiteren van de ervaringen met Laszlo's aanslagen op dat systeem. Mijn tegenstander deed het allemaal net wat minder handig, en met nauwkeurig en agressief spel had ik op zet 25 die d4-pion te pakken. Een mooie partij, maar ik geef u alleen het einde:

Foto 8: Pel - Boris Maryasin (ISR,IM,2394)

Valoz Cup, stelling na 34... ♜h8-h7?!

Niet alle toreneindspelen zijn remise! Ik ging hier voor een combinatie die wel zal winnen, maar zag halverwege nog iets mooiers. 35.b6 ab6: 36. ♜c7: ♜c7: ..en dan nu 37.a7+ Ka7: 38.Tc7: Td8 en wit vindt wel wat, desnoods 39.f4. Echter: 37. ♜c7:!! ♜c7: 38.e7 en 38.. ♜d7 39.ab7:!! werd me niet gegund: 38...ba6: 39.e8 ♜ a5 40.e6 en zwart, wellicht daarmee wachtend tot de aasgieren die rond zijn bord fladderden weer waren opgevlogen, gaf op. Wilde dit plaatje later die dag nog aan Iva aanbieden, maar die kan niet schaken. Nou ja, een dove moet je

ook geen Vivaldi geven, nee.

Middagronde. Nog een meester, Robert Tibenský uit Slowakije (volgens schakers.info uit Zweden, lastig ook, die afko's). Oersolide gespeeld met wit, en 12.d2-d4! met remiseaanbod was een geweldige zet Een mooi resultaat voor die dag, en ik haalde zelfs nog een eerdere dan de felbegeerde 17.13 trein naar Pardubice. Andermaal genoten van het zonovergoten Moravische landschap, en zeer tevreden met het gebruikelijke zomaar-trein-stoppen, niet op station zijnde. Kan je eens foto's maken zonder strepen. Met Fred, Regina, Iva en Standa naar een concert van Cechomor, een band die ik nog kende uit de fantastische film 'Rók Dabla', van Petr Želenka geloof ik. Openlucht, op een 'magische heuvel' op enkele kilometers van Pardubice.

Dag daarna de trein terug, en maar alvast bellen & me verontschuldigen dat ik een half uur te laat zal aankomen. Dit keer een stuk minder tevreden met het zomaar-trein-stoppen, en uiteindelijk ben ik zelfs 42 minuten te laat. Mijn uitgebreide excuses, net als het mij voorstellen en prettige partij wensen, zijn niet besteed aan de nors en sjagrijnig kijkende Povilas Lasinskas. Een nare man, had hem al eerder met een psychopatenblik in de ogen tegenover een klein jongetje zien zitten, in Oldenburg. Hij speelt extreem snel, ik kan dus niet in zijn tijd noteren. In plaats van mee te gaan 'vluggeren' denk ik vijf minuten na over zijn achtste zet. Waarna de rest van de partij een uiterst eenvoudig klusje is. 'Uiteraard' vind ik op een gegeven moment een gedeeltelijk in de beginstelling opgesteld bord met ondertekend formulier, en een lege stoel tegenover me. 3 uit 5! En het relatief zwaarste gedeelte van het parcours lag al achter me... Doorrekenend naar de felbegeerde 8 uit 11, nodig voor een meesterresultaat, betekende dat dat ik de zwakkere broeders allemaal zou moeten pakken op een remise na, waarna ik in de

laatste ronde nog een remise zou moeten maken tegen de favoriet, IM Lukás Klímá. Die daar volgens mijn voorspelling wel genoeg aan zou hebben voor de ongedeelde eindzege.

Mmm...dat lukte niet helemaal. Tegen Ivo Priborský won ik drie pionnen, maar dacht zijn aanval net even wat te makkelijk te kunnen stoppen. Een flinke bok, waarna ik hem gelukkig zoet wist te houden met een stuk. Aanval afgeslagen, nu het verloren eindspel nog keepen! Uiteindelijk vakkundig afgewikkeld naar een eindspel waarin hij ♖+♗ had - moeilijk te winnen met zo weinig bedenktijd! En vooral omdat ik zelf nog een paard had... Na 33 zinloze zetten - vraag: hoe verlies je dit eindspel van ♖+♗ tegen ♘? - gaf hij de partij remise. Met zulke zinloze pogingen draai je jezelf natuurlijk helemaal dol, en hij eindigde uiteindelijk dan ook stijf onderaan, met een paar halfjes. Tegen de Tsjechische WIM Petra Blažková moest het vervolgens van ver komen, maar na haar remiseaanbod rechtte ik de rug en speelde geduldig en ijzersterk tot mattens toe.

Ronde 8 was cruciaal, het kon nog, maar dan moest er wel gewonnen worden. Tegenstander was een Tsjechische puber, waarbij Michal niet veel tijd nodig had om hem als autistisch te diagnosticeren. De zoveelste in het toernooi die het handenschudden voor de partij als een inbreuk op de privacy leek te beschouwen. Foto's? Deze partij was dus niet te filmen! Ik weet niet hoe vaak ik glad gewonnen heb gestaan in deze partij, in ieder geval op een zeker moment zelfs helemaal verloren, maar op de een of andere manier moest deze slapstickvertoning wel in remise eindigen, leek het. Bij het versneld beëindigen, dat bij 1,5 uur + 0,5 minuut per zet vaak niet lang na de opening al aanbrak, heb ik definitief mijn reputatie gevestigd als de clown van de Valoz Cup. (En Michal was ondertussen de clown van

het Open toernooi, volgens eigen zeggen. Bij een snelschaaktoernooitje, voorafgaand aan de negende ronde, demonstreerde hij dat inderdaad met verve. Fraai detail was dat ik hem die ochtend abusievelijk voor de tweede keer had aangemeld, - hij had dat zelf de dag tevoren al gedaan. Zodat er ook nog een 'spook-van-de-clown' in het toernooi rondwaarde, onder de naam Michal Stierber, from the Netherlands. Na een mislukte expeditie van de organisatie om het spook te pakken te krijgen, en een verhelderend gesprek, kreeg ik keurig mijn 50 kronen terug..)

Een foto uit het begin van de aangekondigde partij - ik kies hier de fragmenten!

Foto 9: Pel - Karel Malinovský (2231, CZ)

ronde 8 Valoz Cup, fragment na 11... ♘g6-f4?

Wit is bijna klaar met ontwikkelen, zwart heeft vooral pion- en paardzetten gedaan. De laatste stelt wit in staat om heel rap de ontwikkeling te voltooien: 12.d3!! ♘d3: 13.cd4: ♘c1: En nu de eigenlijke grap: gaat die Dame nog even op het paard zitten! Help! Help! 14.♖c2! ♗d7 15.d5 ♘b4?! Vooral het maffe 15.. ♘a2: 16.dc6: ♗c6 baarde me nog wat zorgen. 16.♖c1:

f6 17. ♖d1! a5 en na 18.a3 zal het niet moeilijk meer zijn. Ik koos echter voor gallery play met onmiddellijk 18. ♖c1? en kon weldra opnieuw beginnen met het verwerven van voordeel...

Vergeet die norm dus maar. Mijn secondant Fred arriveerde juist toen die conclusie zich opdrong. En kon toezien hoe ik tegen de Engelse gentleman Richard Webb al in de opening onderuit ging. Met een aardige reeks 'computerzetten' wist ik echter iedere keer weer onmiddellijk verlies te vermijden, hetgeen de Brit tot wanhoop dreef. Juist toen ik eruit was gekomen kwam deze op zijn beurt weer met een stel meesterlijke zetten, zodat ik uiteindelijk alsnog met een verloren eindspel kwam te zitten. 'De clown' wist echter voor de tweede keer middels pionnen elimineren een tegenstander met een overbodig stuk op te zadelen! Een heroïsche remise, waarna schakers.desinfo aankondigde dat ik met mijn 5½ uit 9 nog even flink moest eindspurten voor de norm...

Inderdaad; 2½ uit 2 maken is niet iedereen gegeven. Jindrich Kuba, een verveeld kijkende blaag uit Tsjechië, liet zich zoals verwacht helemaal overspelen (een kleine variatie op de evergreen Pel-Blatný, Amsterdam 1995, overigens, waar de voormalig CZ-kampioen het twee zetten langer volhield). In hopeloze stelling liet hij zijn tijd lopen, ostentatief niet-nadenkend. Toen de klok na 22 zetten (voor mij dan) inderdaad 0.00 aanwees dus binnen een seconde geclaimd, klok stilgezet, hand gegeven/gegrepen, formulier getekend, en hem op de optie 'opgeven' gewezen. Twee jaar geleden, in Pardubice, heeft hij me op dezelfde manier de tijd laten uitzitten. In dat geval met een toren minder in een eindspel.

Laatste ronde ging dus 'nergens meer om'. Qua norm dan. Voor mijn tegenstander echter nog wel, tot mijn verontrusting. Die

ogenschijnlijk slechts vakantievierende Tibenský was na een onopvallende start als een gek aan het scoren geslagen, en zat mijn tegenstander Klíma nadrukkelijk op de hielen. En was ingedeeld tegen Kuba, een gegarandeerd punt. Goed, dan werd het dus knokken! Laatste foto toont een zeer spannend moment, waar 'de clown' verzuimt het laatst en het hardst te lachen!

Foto 10: Lukás Klíma (CZ, IM, 2432) – Pel
Valoz Cup R11, stelling na 20.fg6:!?

Deze 'smerige' stelling is het resultaat van een door wit agressief opgezette en door zwart dito beantwoorde Pirc. Klíma is wat te ver gegaan (aan het bord ernaast werd zijn concurrent vanuit moeilijke stelling opeens overladen met cadeautjes, vandaar..). Pion c4 is zwak, en de e-lijn is voor wit zorgwekkend, maar met allerlei tactische grappen hield hij 'de clown' van toeslaan af. Hier is de c4-pion taboe vanwege Dg4+ met stukwinst, dus ik antwoordde met 20...hg6: "Die zwakte is structureel", stelde ik kalmjes vast. Maar ik had slechts iets verder hoeven te kijken: Na 20...Lc4: 21.Lc4: Pc4: 22.Dg4+ f5! hangt namelijk de toren op a1, en zijn de zwarte stukken volop los. Maar na Klíma's bijna-nul-ervaring speelt de man het ijzersterk uit, en zwalkt zwart door de schaakring. De slotzettingen, zonder

uitgebreid commentaar: 21. $\mathbb{E} ab1!$ $\mathbb{G} d7$
 22.0-0! $\mathbb{G} e5$ 23. $\mathbb{W} g3 f5$ (23... $\mathbb{G} d3$:?
 24.cd3: $\mathbb{W} e2$:? 25. $\mathbb{E} e1$ en zwart verliest
 grof materiaal) 24. $\mathbb{E} b6!$ $\mathbb{A} f6$ 25. $\mathbb{E} fb1$
 $\mathbb{A} h4?$ 26. $\mathbb{W} f4$ $\mathbb{E} d8$?! 27. $\mathbb{G} c3$ $\mathbb{E} d7$
 28. $\mathbb{G} b5 a4$ 29. $\mathbb{G} d6$:+! $\mathbb{E} d6$: 30. $\mathbb{E} d6$:
 $\mathbb{A} g5$?? 31. $\mathbb{E} a6$:! en toen was het wel
 weer welletjes...,1-0.

Uiteindelijk dus 6½ uit 11, een vijfde
 plaats achter Malinovský (bah!) en het
 meestertrio dat toch verrassend de
 podiumplaatsen wist te claimen. Vooral
 Maryasin had ik daar niet verwacht. TPR
 van 2346, dus toch nog wel wat
 ratingpuntjes verdiend. Volgend jaar nog
 een keer proberen!

Bezoekje aan de Olomoucer Makro,
 overige spullen pakken, haastig afscheid
 nemen van mijn zusje Dineke, constateren
 dat ik mijn busretourticket kwijt was, en
 op naar de prijsuitreiking! Nog een biertje
 bij het in indrukwekkende
 Sovjetarchitectuur opgetrokken

Sigmahotel, en oversteken naar het station.
 Brood, blauwe kaas en bier voor in de
 trein, samen met mijn secondant. Niet
 doorrijden tot Praag, maar uitstappen in
 Pardubice, waar twee leuke dames op ons
 zaten te wachten. We waren te laat, en
 tegelijkertijd ook te vroeg. Barman Filip
 zou me de dag later wat zelfgebrande
 Cdtjes geven. Maar die nacht kwam het
 onweer dat er tot dan toe maar niet van
 kwam. De dag erna vertrok ik vroeg naar
 Praag, bezocht nog even die mooie Vltava,
 dronk koffie met mijn ihkv familiebezoek
 door Europa trekkende ouders en stapte de
 bus in. Was enig getelefoneer met de
 busmaatschappij aan vooraf gegaan, met
 name van mijn zusje, die Tsjechisch
 spreekt. Stellinggeluk !

P.S. Schaker, net
 afgestudeerd/werkzoekend, beschaafd,
 intelligent, etc., en rokend, zoekt bv
 zelfst. woonruimte in Stad, reacties graag
 op 06-10525386.

Open Vlissingen

Jan Baljé

Voor mij verliepen de eerste acht ronden van het toernooi 'normaal'. De lagere ratings (1900–1950) versloeg ik met 4½-5. Tegen de hogere ratings (2250–2340) kon ik met moeite een halfje pakken. De indeling van de negende ronde bood me echter de kans om het toernooi in de laatste partij van 'normaal' naar 'goed' om te zetten. Mijn tegenstander is de bekende meester Kamran Shirazi.

Geboren in Iran, gepikt en gemazeld in het Amerikaanse schaakcircuit is hij tegenwoordig woonachtig in Parijs. Deze IM met een creatieve speelstijl had geen goed toernooi. In de middenfase liep hij tegen drie nullen op rij aan, waarvan eentje tegen mede-Groninger Imme van de Berg.

Wit : Jan Baljé
Zwart: Shirazi, K (2394)

1.d4

Er was enige moed nodig om niet terug te vallen op mijn vertrouwde Engelse opening.

1...d6 2.c4 ♘f6 3.♘c3 ♘bd7 4.e4 e5
5.♘f3 g6 6.♙e2 ♙g7 7.0-0 0-0 8.♞c2
exd4 9.♘xd4 ♞e8 10.♙e3 ♘e5 11.f3?!
♘h5 12.♞d2

De looper stond wat ongedekt op e3.

12...f5 13.exf5 gxf5 14.♙g5 ♞d7
15.♞ad1 ♘f7 16.♙e3 ♞e7 17.♘d5
♞d8

Het damedriehoekje heeft wat tempi gekost, maar ...c6 komt zo weer met tempowinst.

18.♞fe1 c6 19.♘f4 ♙h6

Oei, deze had ik niet gezien. Tot hier speelde mijn tegenstander zeer snel, hij had zo'n 50 minuten meer op de klok dan ik. 20.g3 is nu gedwongen en is wel een verzwakking. Maar de goed ontwikkelde en gecentraliseerde witte stelling kan wel een stootje hebben.

20.g3 ♙d7 21.♙f1 ♘xf4

Hier ging mijn tegenstander in de denktank om te zien of hij kon profiteren van mijn wat onhandige stukken. Hij vond het merkbaar vervelend toen hij niets concreets kon ontdekken. Ik denk dat zijn nederlaag deels te wijten is aan het feit dat hij zijn stelling overschatte. 21... ♞xe3 faalt op 22.♞xe3 ♘xf4 23.gxf4 ♞h4 24.♞e7

22.Lxf4 Txe1 23.Txe1 Lg7 24.Pe6 Lxe6
25.Txe6 Db6+ 26.Le3!

Oorspronkelijk had ik hier ♙g2 gepland om na slaan op b2 de pion d6 te gaan veroveren. Maar ik zag nu een manier om een goed eindspel te krijgen. Ik krijg immers pion a7 of b7 weer terug?

26... ♞xb2 27.♞xb2 ♙xb2 28.♞e7 b6

Oooeeps, niet gezien. Maar gelukkig is de stelling nog steeds goed voor mij.

29.♙d3 ♘e5 30.♙xf5 ♘xf3+ 31.♙g2
♘e5 32.♙e6+ ♙h8 33.♙h6 ♘d3
34.♙f5 ♘c5 35.♞xh7+

Verzekert wit van twee gevaarlijke verbonden vrijpionnen.

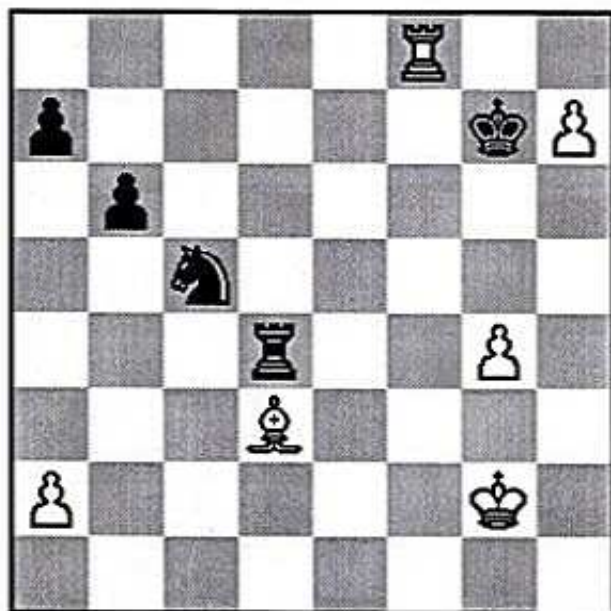
35... ♖g8 36. ♚c7? d5 37.cxd5 cxd5 38.h4 ♜e5 39. ♚e7 ♜f6 40. ♚e2!

Ik heb in het verleden al diverse malen punten verspeeld door koste wat het kost mijn toren op de 7e rij te willen handhaven. De toren is hier nodig voor de verdediging.

40... ♚d8 41.h5 d4 42. ♜d2 d3 43. ♚f2 ♚e8 44. ♜f3 ♚e5 45.g4 ♜h4 46. ♚h2 ♜e1 47. ♜xe1? ♚xe1 48. ♚d2 ♚f1+ 49. ♜g2 ♚f4 50.h6 ♜f7??

Als zwart met zijn damevleugelpionnen zou gaan lopen, dan heeft wit in zijn laatste 8 minuten behoorlijk wat meer werk te doen. Nu is het uit.

51. ♚f2 ♚d4 52. ♜xd3+ ♜g8 53.h7+ ♜g7 54. ♚f8

Gespannen en in opperste concentratie keek ik hier op en zag de brede grijns van een willekeurige toeschouwer die begreep dat zich hier een upset voltrok.

54... ♚xg4+ 55. ♜h3 ♜xf8 56.h8 ♜+ ♚g8 57. ♜f6+ ♜e8 58. ♜b5+ ♜d7 59. ♜xd7+ 1-0

Sander Velema speelde in het begin een heel goed toernooi en zat regelmatig aan een hoger bord dan ik. Aan het eind zakte hij terug tot 4½-9, misschien door de vakantievermoeienissen naast het bord? Taco van de Poel speelde door een bye en een misverstand van de organisatie slechts zeven partijen. Hij was uit vorm en had pech dus wil hij zijn 1½-7 heel snel vergeten.

Het toernooi werd gewonnen door de sympathieke Indiër Sasikiran, gedeeld met Tiviakov en Stellwagen. Daniël Stellwagen haalde zijn derde en laatste grootmeesternorm. FIDE-wereldkampioen Kasimdzhanov behaalde een matige 6-9, mede door de nederlaag in de laatste ronde tegen Sasikiran. Ook Thea Lanchava speelde een uitstekend toernooi en haalde een IM-norm.

Terug naar Troitzky

Lambertus van der Marel

Deel 39: Humortoernooi

oplossingen verderop in UN

Dit jaar loopt er een studietoernooi, uitgeschreven door Böhm communications, met als thema humor. Ongebruikelijk, maar wel leuk, is dat de studies al tijdens de inzendingstermijn worden gepubliceerd in EBUR. Zo kan er nog meer gelachen worden. Uit dit toernooi een paar studies. Omdat je humor niet uit moet leggen geef ik alleen de hoofdvarianten. Veel plezier.

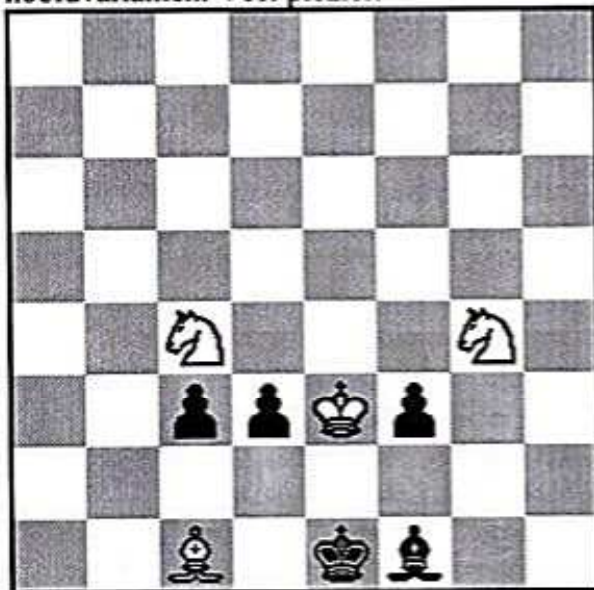

Diagram 1: A.van Tets (2004, Zuid-Afrika)
Wit wint.

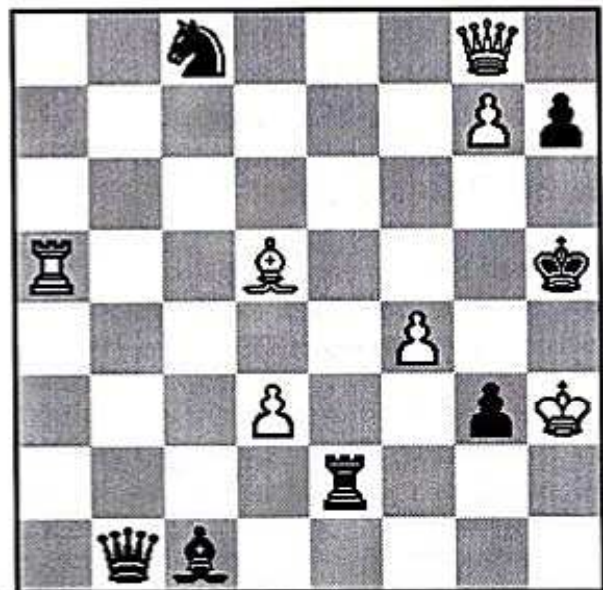

Diagram 3: Nikolai Kralin (2004, Rusland)
Zwart is aan zet en wit maakt remise.

Diagram 2: Gady Costeff (2004, USA/Israel)
Wit wint.

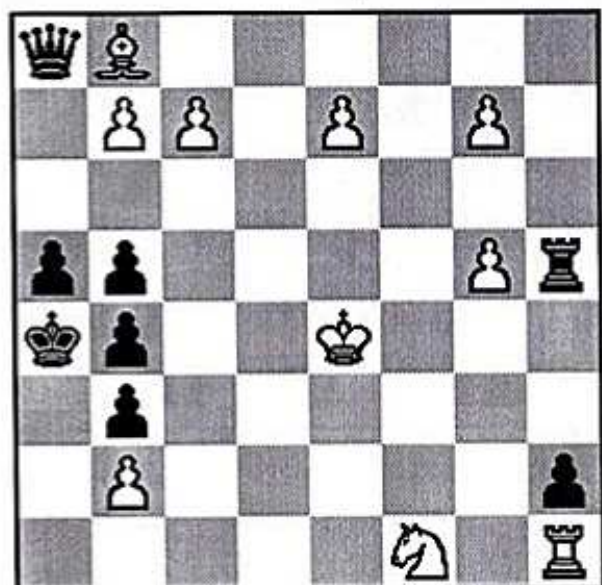

Diagram 4: Bert van der Marel, 2004
Wit wint.

Eindelijk Fajarovic

Wout Knol

Van 22 april tot 1 mei 2004 speelde ik weer eens in het seniorenschaaktoernooi van Bad Sooden-Allendorf aan de Werra, zo'n 40 km ten zuiden van Göttingen. De aanvangstijd was helaas nog steeds 9 uur. De eerste ronde op 22 april moest ik missen en kreeg prompt een nul; aan een bye doen ze daar niet. De senioren hebben toch tijd genoeg, denkt men. Het voordeel was nu dat ik, half uitgeslapen, langzaam op gang kon komen achter de hoofdmacht aan. Na twee remises won ik drie partijen op rij en kwam tegen de tweeduizend plussers. Tegen hen behaalde ik driemaal remise en eindigde op 5½ uit 8, zo u wilt uit 9, maar ongeslagen.

Als voorbereiding had ik nog een knipsel uit het Nieuwsblad van het Noorden doorgenomen. Het ging over het Stauntongambiettoernooi 1990, met als thema het Boedapestergambiet. De invitatiegroep werd gewonnen door Rudy Douven met 2½ uit 3 voor Michael Riemens met 2 en Paul Boersma met 1½, terwijl Erik Hoeksema op 0 bleef steken.

In zijn schaakrubriek schreef laatstgenoemde het volgende:

Boedapester gambiet:

1.d4 ♖f6 2.c4 e5 3.dxe5

3... ♗g4. Meestal. Het dubieuze alternatief

3...Pe4

het zogenaamde Fajarovic-systeem, werd in dit toernooi nauwelijks toegepast. Niet ten onrechte, want in de partij Boersma – Hoeksema was zwart er na beroerd aan toe na

4.a3 ♗h4 5.♗e3 ♗c5 6.♗xc5 ♗xc5
7.♗f3

Een sterk nieuwtje

7... ♗xc4 8.♗c3

Nog sterker is 8. ♗bd2

Einde citaat

Hier had ik goede nota van genomen, je kunt nooit weten. In seniorentoernooien treft men soms specialisten in een bepaalde opening aan. En wat geschiedt er in ronde 5?

Wit : W.Knol

Zwart: W.Jobski

1.d4 ♗f6 2.c4 e5 3.dxe5 ♗e4!

Zet van Fajarovic. Voor het eerst in mijn leven krijg ik in een serieuze partij in de Boedapester deze zet tegen.

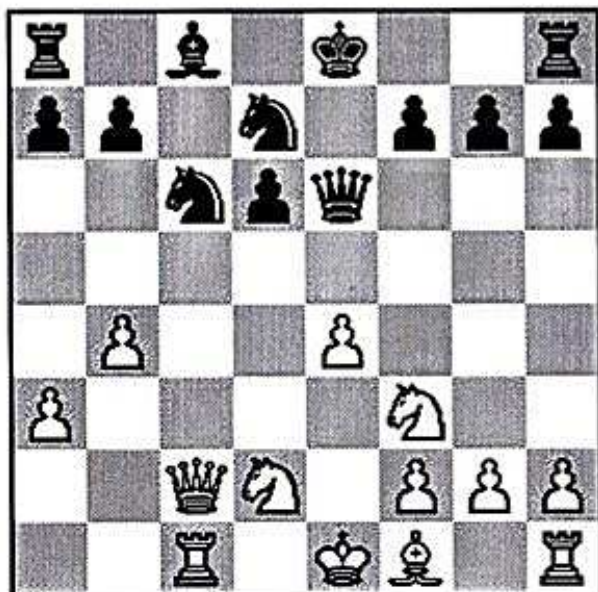
4.a3 ♗h4 5.♗e3 ♗c5 6.♗xc5 ♗xc5
7.♗f3 ♗xc4 8.♗bd2

Ik ben altijd al iemand geweest die de meester volgt.

8... ♗d5 9.♗c2

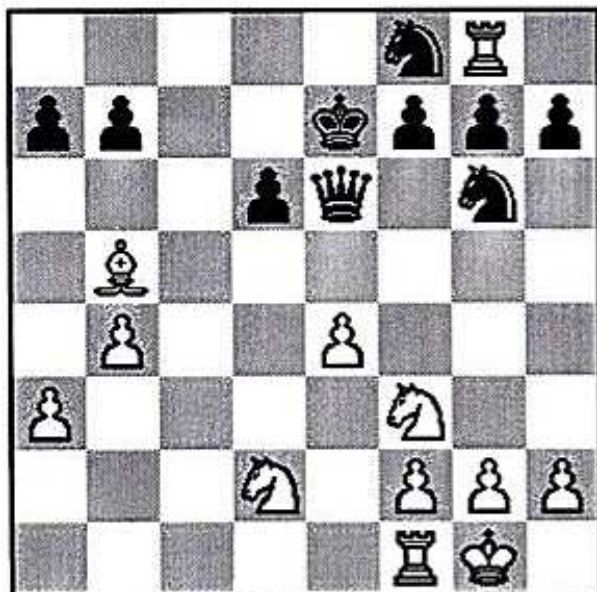
Zou Hoeksema dit ook gedaan hebben? vroeg ik mij zo'n 5 zetten lang af.

9... ♗c6 10.♗c1 d6 11.b4 ♗d7 12.e4
♗e6 13.exd6 cxd6

14. ♖b5

In plaats van 14. ♖c4. Op 14... ♗ce5 volgt nu 15. ♜xc8+ ♞xc8 16. ♞xc8+ ♚e7 17. ♞xh8 ♗f8 18.0-0 ♗eg6 19. ♞g8

en zwart kan de witte toren nog niet veroveren. Overigens een curieuze stelling. Zwart speelde echter

14...d5 15. ♖xc6 bxc6 16. ♜xc6 ♜xc6 17. ♞xc6 dxe4 18. ♗xe4

en dacht met

18... ♖b7

zijn pion terug te verdienen op termijn, maar zag

19. ♗d6+

met stukwinst over het hoofd en gaf direct op. Ik hoop dat Erik Hoeksema tevreden is.

Assen, juni 2004

Wout Knol

Summertime

Jaap Ham

And the living is not easy, want in dat seizoen heb ik altijd van die zomerdepressie en het bereiken van de 60 maakt het eerder erger dan beter. Al die fraai ogende dames, die ik in al die jaren door de vingers heb laten glippen, dat haal je niet meer in, verklaarde een expert in deze laconiek, toen ik mijn nood bij hem beklagde. Aldus vergaap ik mij, net als die andere sukkelige TV-kijkers, aan de nieuwe darling van Wimbledon, Maria Sharapova.

Afstemmen op de BBC natuurlijk, met de expertise van John McEnroe en Tracy Austin (2x US-Open kampioen) en een zekere David Mercer, die het nooit verder heeft gebracht dan man in de stoet. In ontzettend bekakt Engels prijst David zelfs the 'fools on the hill' de hemel in. Na een hele nacht in de rij staan naar een groot TV-scherm kijken, zie je eigenlijk wel wat met de felle zon, terwijl in de Royal Box wat onbetekende lords en ladies hebben plaatsgenomen, de hertogin van Kent heeft blijkbaar geen zin een Amerikaanse negerin te troosten, wat Jana Novotna, die ook op de tribune zit, destijds wel ten deel viel, toen zij een gelopen koers aan Steffi cadeau deed.

Ook leuk was het EK voetbal, de capriolen van koning Otto en huilebalk Dick Advocaat, die in zijn actieve periode hele volksstammen onder de zoden schoffelde en dan "au au" roepen, voordat 'ie gestenigd wordt, wat een slappe hap. Geef mij maar Lance Armstrong, die desnoods dwars door de toeschouwers heen de Mont Ventoux of hoe die bulten ook heten, opdavert. Ook lekker zijn de vlakke etappes, het geneuzel van Maarten Ducrot en Herbert Dijkstra heeft op mij hetzelfde effect als een kabbelend beekje, wat val je daar heerlijk bij in slaap. En als het even

meezit, wakker schrikken bij de massasprint of anders het Tourjournaal. Internet daarentegen is niet voor mij weggelegd, ik lijd helaas aan een ongeneeslijke vorm van digibetes - de dames en heren doktoren hebben inmiddels alle hoop al opgegeven. Dus wilde ik nog éénmaal, en indien mogelijk zelfs tweemaal een schaakpartij "live" volgen en restte mij niets anders dan ter kerke te gaan, oftewel de Jacobijner kerk te Leeuwarden, waar het dames en heren NK, het Fries kampioenschap én het Harmonietoemooi tegelijkertijd plaatsvonden.

Per pikzwarte bolide, jazeker, en het is niet te geloven wat 'die Lederhosen von die Bayerische Motorwerke' aan elektronica in het vehikel gemonteerd hebben. "Flits", zegt de RDS (Radio Detector Service), een fotograaf in aantocht, nee Jaap, dat is een service van radio 538, een radardetector zit niet aan boord en ook de 0906-stem van de routeplanner laat het afweten, zodat we in Leeuwarden de hulp van meneer pastoor nodig hebben, die ook over een van de grachten loopt te kuieren. Eenmaal ter kerke valt het mij op, dat de grote 'jongens en meisjes' bijkans achter het altaar verscholen zaten. Wat de meisjes betreft tot groot genoegen van Walther Böer, die zich in 1999 nog bij Koos Stolk had beklagd over de wulpse blikken, die vanuit de damesgroep in zijn richting werden geworpen. De toeschouwers anno 2004 zaten in de kerkbanken naar TV-schermen te staren. In het schaakcafé bedient Yvette Nagel - in mijn MEMO-tijd mocht ik het genoeg, helaas alleen aan het bord, smaken - de muis en zijn de krijtstrepen op het maatpak van Marion Adriaanse - de dochter van Co wellicht - net zo fijn als haar figuurtje, zou Walthertje daar nog nerveus van worden of

heeft 'ie het te druk met "Ruhe, Ruhe" roepen?

Het knusse commentaarzaaltje dan maar, Gert Ligterink legt de goedgebouwde toehoorders uit, dat de Ben-Oni en Koningsindisch onspeelbaar zijn. In "Secrets of grandmaster chess" analyseert Nunn een Ben-Oni, waar hij met een toren tegen een dame wint van...u raadt het al, dezelfde Gert. En het Koningsindisch dan. Van Wely - Visser, daar waren we voor gekomen, dat kwal-offer is natuurlijk niks, het is uit. Fluks de kosterij verlaten en me bij het altaar vervoegd. Wat zie ik nou? De in een hagelwit shirt gestoken Visser zit te bidden, je zou hem bijna voor een misdienaar aanzien:

"Onze Vader, die in de hemelen zijt geef ons heden ons dagelijks brood oh God, laat hem Paard maal c5 spelen!"

Stelling na zwarts 33e zet:

God - ja zijn ogen worden wat minder - zag het shirt wél voor een misdienaarshabijt aan en verhoorde zijn gebed :

34. ♖c5: ♗d1 35. ♗f7+ ♜h8 36. ♗d1:
♜c5:+ 37. ♜h2 ♜d1: 38. ♗b6 ♜g7
39. ♗c6 ♜e7

Die combinatie had God ook wel gezien,

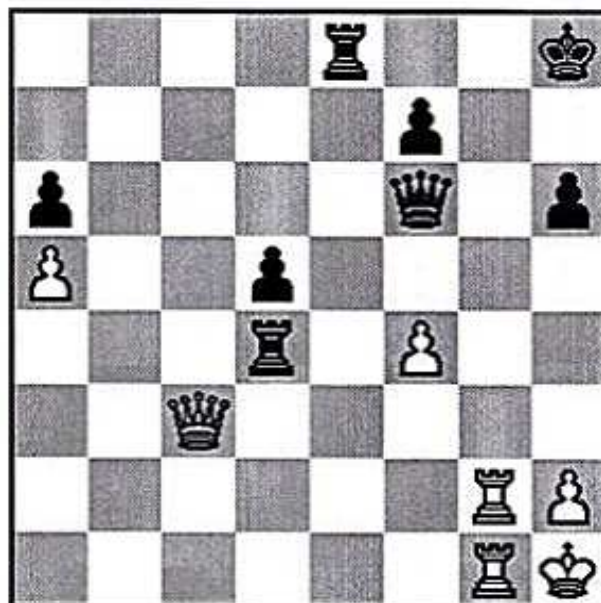
maar waarom speelt-ie nou geen. 38... ♜e2 ipv 38... ♜g7. "Dat zie ik mijn slechte ogen ook nog wel", dacht God, en hij zette zijn bril op. "Wat zullen we nou hebben, dat is helemaal geen misdienaar, dat is die ouwe Hagenees, die zijn geld altijd in de gokkast flikkert en nooit wat in het kerkezakje, en wat staat er eigenlijk op zijn rug? Hotels.nl, reclame zeker, en dat in Mijn huis, ik verander die vlegel in een zoutpilaar." Zegt Petrus, die mijn gedachten gelezen had : "Ach God, doe dat nou niet, ik heb het al druk genoeg". Toen glimlachte God: "Nou vooruit, jij je zin, eventjes maar dan, dat zal hem leren." En zo kon het gebeuren, dat Yge Visser op de 39e zet, geheel versteend, zijn laatste seconden liet wegtikken.

Gebeurde er verder nog wat? In het Harmonie-toernooi kijkt Bonno nog gekwelder dan de Wolga-slepers van Repin, en dan weet u gelijk, in welk vaarwater zijn partij terecht was gekomen. Allemaal de schuld van Annelies van den Heuvel, die haar pupil verboden had remise te accepteren. Zegt Kees: "Zullen we naar de auto gaan ? Kom op Bart, we zijn weg." Zeg ik tegen Bart: "Ga jij nog..", maar we stonden alweer voor de Bres, BMW-power hè, tjonge jonge wat gaat dat hard. Wou die gekke Kees een paar dagen later alweer ter kerke, Van Wely-Sokolov, de zon stond hoog aan de hemel, maar achter de glas-in-lood ramen heb je daar weinig last van. Nu was diezelfde Kees in Wenen naar 'die Zauberflöte' geweest, met een schitterende Königin der Nacht, ik dacht weet je wat, laat ik hem even aan Cyndia Sieden, mijn favoriete hoge coloratur-sopraantje voorstellen : Gooi haar maar in de kofferbak, radio 538, daar word ik helemaal gestoord van. "Ein Bösewicht, ein Bösewicht", klonk het even later, een kwalificatie die vooral voor Walthertje opgeld doet, want hij had geweigerd tegen Ti de Jong - een vrouw - aan te treden. Om Ti voor de boosaardige Königin der Nacht aan te zien, tsja dan

schieten woorden te kort. Na enige harde woorden van de wedstrijdleider - u wordt uitgesloten, Herr Böer - ook nog geen hand geven voor de aanvang van de partij.

Nu was Andra, de beeldschone vriendin van Kees, ook mee en bereid Walther op stang te jagen. Lambertus speelde aan het belendende bord en Andra, slechts gehuld in een minuscuul topje en dito rokje, was uiterst geïnteresseerd in de zoals altijd halsbrekende avonturen van Lambertus. Met verbluffend effect, want als door een adder gebeten schoot Walthertje de biechtstoel in en sindsdien is naar verluidt niets meer van hem vernomen.

Op naar de masterclass van Gert Ligterink dan maar, uitsluitend voor ratinghouders van 1900 of meer. Die waren in onvoldoende mate voorhanden, ik heb nog nooit zo'n stelletje prutsers bij elkaar gezien. Het niveau was niet al te hoog, zoals de in smetteloos grijs gestoken Gert het dan uitdrukt, en het klasje zal dan ook de nodige moeite hebben gehad met de stellingen, die Gert bij de leerlingen op het bord zette. Nu is mijn rating ook veel te laag, en bovendien vertrok de limo pas op het moment dat het klasje begon. Maar ik was nog net op tijd om mee te maken hoe Gert tijdens zijn afsluiting door het amechtige klasje werd aangekeken, alsof hij olifanten en rinocerosen uit de hoge hoed toverde in plaats van die schattige, witte konijntjes. Op het demonstratiebord stond een partijfragment uit de rijke carrière van Botwinnik, met alleen de 'zware jongens' er nog op:

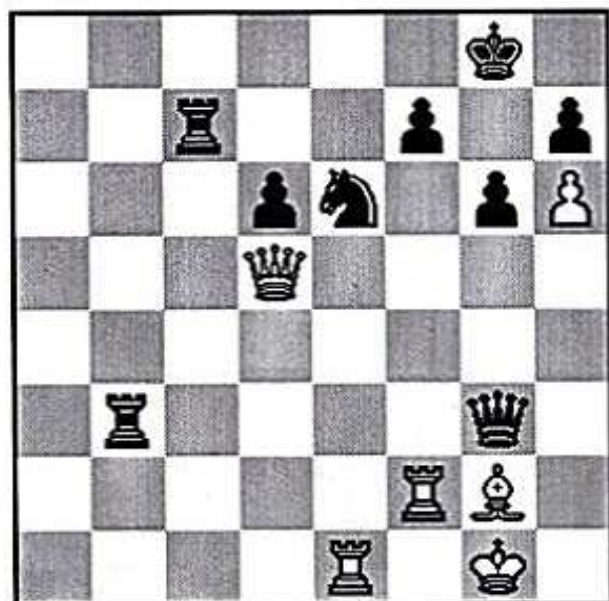

Welke zet wint nu vrijwel geforceerd, legde Gert zijn klasje voor. "♖g7", flapte ik er bijna onmiddellijk uit, zweeg toch maar, net als het klasje, laat Gert dat klasje de les maar lezen, ik wou me er als toevallige passant toch ook weer niet mee bemoeien. ♖g7 was 'm overigens wel, met als rechtvaardiging:

1. ♖g7 ♜d8 (enige zet volgens Gert) 2. f5
 ♜e5 3. ♖g4 ♜4e4 4. ♜h4 ♜d6 5. ♜c7
 etcetera..

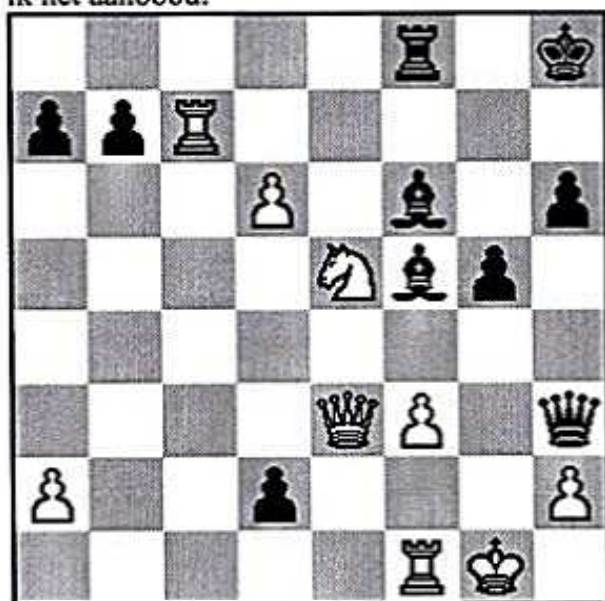
Aan 'TV-kijken' ben ik die dag niet meer toegekomen, want Bonno speelde tegen Ton Koekkoek, rating 1580, een dreumesje met vuurrood haar en drie pionnen meer. ♜b2, een invasie op de 2e rij, het thema van de dag, ik bedoel maar:

Stelling na 36. ♜d5

36... ♖b8 37. ♗fe2

En Bonno bood remise aan, psychologisch zeer sterk. Nog iets meer dan twee minuten op de klok, paniek paniek bij Ton, er dreigt ♗e6:, een sterke tegenstander, nauwelijks tijd meer, laat ik het maar aannemen. Mede dankzij deze wonderbaarlijke ontsnapping werd Bonno nog gedeeld tweede, Ton bakte er niets meer van, het missen van .. ♗b2!! heeft nog lang nagedreund, dat kan niet anders. Hoekie had bij Tinus Fleur een kwaliteit opgehaald en toch verloren : "Ik heb geblunderd", stamelde hij. Tinus Fleur: "Wat doet u nou?" Nou ja, had-ie ook maar remise aan moeten nemen, toen ik het aanbod:

Nu toch echt het thema van de dag : Hoekie speelde hier net ♗c1-c7, "even de stofzuiger aanzetten", roep ik dan enthousiast, maar niet op dat moment natuurlijk, ♗c1-d1, blokken en ophalen komt meer in aanmerking, vraag maar aan Aaron : " De vrijpion is een gevaarlijke misdadiger, die achter slot en grendel moet worden opgesloten". Milde maatregelen als politieursurveillance zijn onvoldoende. Tot groot genoegen van Tinus Fleur, een Sneker, is 'Mein System' ook in het Fries vertaald : "Efkes de blaue mich, dy't op fl stiet, ferwiderje."

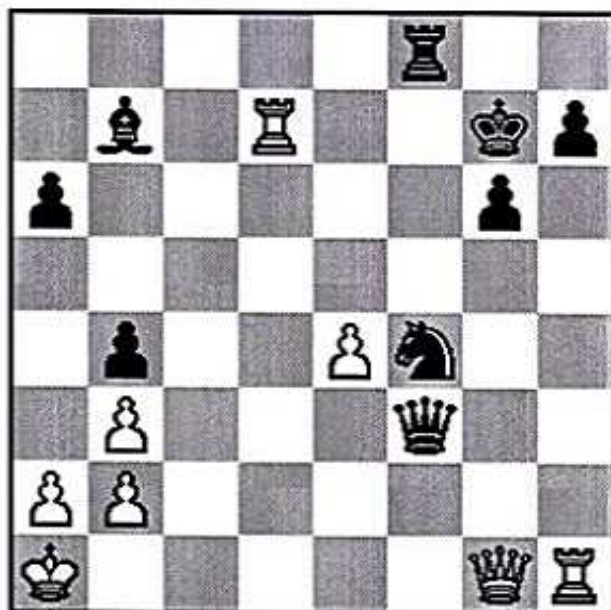
Aldus geraakte Tinus een halfje los, wat bij het ingaan van de laatste ronde nog steeds het geval was. Marijn Otte uit Haren had wit tegen onze Tinus, die met een remise en een surplus aan weerstandspunten zich zou plaatsen voor de halve finales van het NK, de bonus voor de winnaar van het Harmonietoernooi. Die halve finales halen levert ook de nodige euro's op, los van het sportieve succes, en met 1000 EU kon Tinus 500 EU bieden voor verlies van Marijn en 250 EU voor een halfje, per saldo maakt dat niets uit voor Tinus dan en Marijn kon door te winnen slechts 185 EU ophalen, tsja en wat doe je dan als een partij winnen 35 EU kost? En wat deed Tinus uiteindelijk:

Marijn Otte - Tinus Fleur ,
Harmonietoernooi ronde 9

1.e4 d5 2.ed5: ♘f6 3.♘f3 ♗d5: 4.♘c3 ♗h5 5.d4 ♘g4 6.♘e2 ♘c6 7.h3 0-0-0 8.0-0 ♘h3: 9.♘e5 ♗h4 10.♘c6: bc6: 11.♘a6+ ♗b8 12.gh3: ♗h3: 13.♘e2 ♗g4+ 14.♘g3 ♗d4: 15. ♗g4:

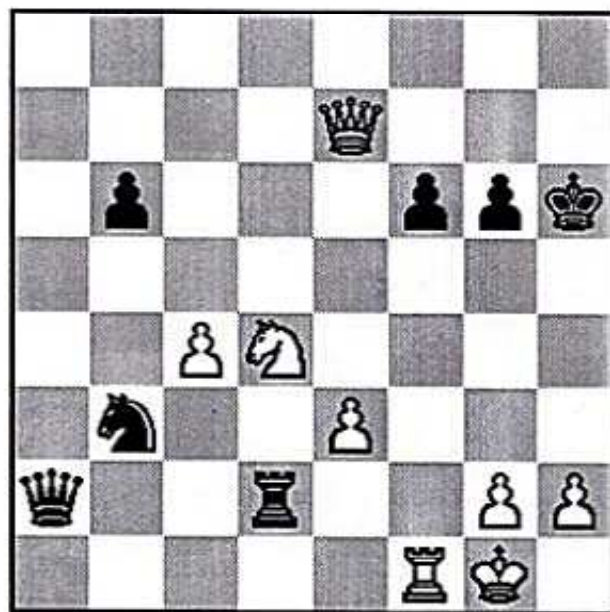
Wit won met zijn stuk meer, de brave Tinus zal zich wel even achter de oren hebben gekrabbd, net als Frank Rehfeld, die het toernooi ook had kunnen winnen, maar een ronde tevoren op de 39e zet tegen Hoeksema remise?? aanbod:

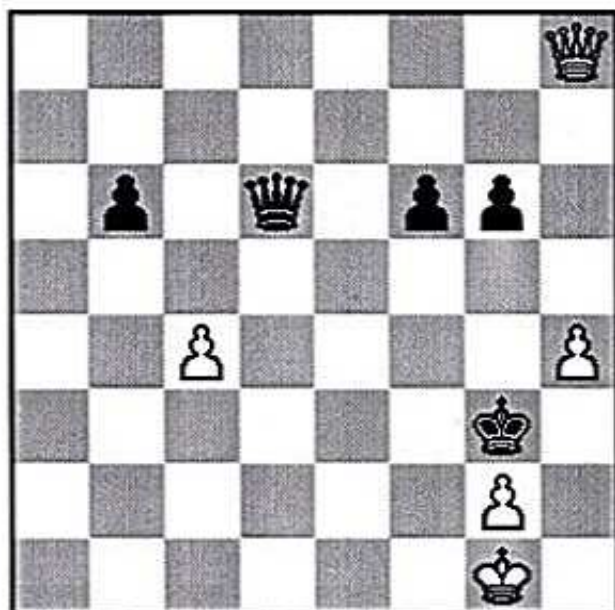
"Ja, zo win je een toernooi", zou Hoekie een paar dagen later bij een geanimeerde post-mortem verklaren, terwijl de aandelen van John Jameson & Sons almaar stegen.

Nu we opnieuw bij het hoofdstuk 'wonderbaarlijke ontsnappingen' waren aangeland, laat ik dan vooral niet vergeten kond te doen van mijn eigen avonturen. Tegen middernacht komt een zekere John

Kapriski op zaterdagavond de Bres binnenzeilen, om mij te inviteren voor rapidpartijen om 5 EU. De betreffende avond had ik zoiets van laat maar, die bombarie van Kapriski ook altijd: "Ja, ik heb 200 EU bij me, ik ga nog even naar de Pintelier" en vervolgens het vaste scala aan obsceniteiten, zo langzamerhand even afgezaagd als onverteerbaar. Toen greep het grootkapitaal in: "Ik zet 50 EU in op Jaap" zei Kees achteloos, hij was toch net wezen pinnen. En toen kwam de aap uit de mouw, niks geen 200 EU, na veel getel kwam onze bluffer niet verder dan 30 EU. Ondertussen begon mijn ouwe gokkersbloed weer te kolken, 30 EU werd de inzet en na een serie krukkenzetten kon ik niet anders doen dan gelaten het volgende vernietigende paardoffer afwachten:

Aandachtige toeschouwers waren Bert Westerkamp, Enno Scheffer en Ibelo Damkat, iedereen zag het, maar Kapriski koos toch maar voor het veilige 1. ♖e4?? ipv 1. ♖f5+ en spoedig mat. Het vervolg: 1. ♖e4?? ♜d4: 2. ed4: ♖b2 3. ♖a8 ♖d4+: 4. ♜h1 ♞d1 5. ♖h8+ ♜g5 6. h4+ ♜g4 7. ♞d1:+ ♖d1:+ 8. ♜h2 ♖d6+ 9. ♜g1 ♜g3

Met de zwarte koning nog op g4 riep Ibelo al : " Het is mat, het is mat" en nu is John er altijd als de kippen bij om toeschouwers de mond te snoeren, ditmaal was hij met stomheid geslagen en liet zonder commentaar de koning naar g3 marcheren en het was inderdaad mat, in één nog wel en niet te pareren. "Eigen schuld", zei Enno nog, "je hebt de koning er zelf heen gejaagd".

En ik ben het de rest van mijn leven oneens met Eddie Cochran : There is a cure for the summertime-blues.

Uw gastheer: Henk Hoekstra
Oliemuldersweg 43
Groningen
Tel: 050-3126937

Schaken

is een nóg gezelliger sport als het in het **Denksportcentrum** in Groningen gespeeld wordt!

Idolatrie of nostalgie?

Jan Wedeven

Wie herinnert zich nog, hoe de Amerikaanse positieplayer en IGM Byrne na zijn onschuldig ogende zetje ♔f1-d1 tegen een scherpe Grünfeldverdediging, werd getrakteerd op een magische offercombinatie? Ai, de verkeerde Toren! Verbluft en hulpeloos gaf hij even later op met een bord vol stukken wegens mat via de witte velden, verbijstering parend aan bewondering. Wat een zinderende partij, vergelijkbaar met de beste prestaties van vechtjassen als Kasparov of Keres. Hij is er beroemd door geworden, deze mr. Byrne. En wie weet nog hoe ex-kampioen Tal, de onverschrokken, zijn Siciliaanse Toren nog juist op tijd liet ingrijpen op de zevende rij, en zo met remise wist te ontsnappen tegen een ontketende Fischer? Tal speelde de Polugajevski-variant, noodgedwongen zonder rochade. Wie die variant nu nog wil spelen, moet Tals manoeuvre zeker kennen. Ook Sovjetheld Botwinnik ontsnapte eens aan ons roemruchte genie met een pion minder tegen de Grünfeld, door de afgebroken stelling urenlang te "röntgenen" (hij was niet te kinderachtig om de partij te bespreken in "64"). Weet u dat alles als moderne lezer nog wel?

Al degenen die zijn opgevoed met de ellenlange varianten van Euwe en de eerste wapenfeiten van lieden als Böhm, Baljon, Krabbé en Timman, zij zullen hier instemmend knikken, of misschien weemoedig glimlachend terugdenken aan

een ver verleden, wel aan het begin van een nieuw seizoen.

Buddingh schreef in die tijd verdwaasde poëzie en oeverloos proza in een 'bulkboek' van uitgeverij "In de Knipscheer". De lovenswaardige uitgever was geen lang leven beschoren.

WF Hermans trok van leer tegen de naïveteit van Nieuw Links, evenals Renate Rubinstein. Maar ook onderling raakten zij slaags. En voor de gebroeders van het Reve gold hetzelfde. Carmiggelt bleef zijn juwelen afleveren in het Parool.

Bovenal was het de tijd van Robert Fischer, de ongenaakbare. Spelden wij niet de kolommen van Donner, om met hem mee te genieten van die grote daden? Zelfs de gewoonste zetten van Bobby Fischer kregen sacrosancte proporties door onze betoverde brillenglazen. Thans echter is hij arrestant in Japan.

En dan die achtenswaardige heer Muhring, eeuwige kop van Jut, die als paranimf van Euwe de match van de eeuw mocht meehelpen verslaan op de zwart-wit televisie; kunt u zich hem nog voor de geest halen? Geteld, geteld en te licht bevonden? Na die omineuze spreuk ging ooit een koninkrijk ten onder. Neen, laten we het liever met Gerard Reve eens zijn. Het is niet onopgemerkt gebleven.

Oplossingen Troitzky:

Diagram 1: Albert van Tets (2004, Zuid- Afrika)

Oplossing: 1. ♖f2 ♜e2 2. ♜d2+ cxd2 3. ♜xd2 en nu 3... ♜d1 4. ♜xd3 mat of 3... ♜f1 4. ♜xf3 mat.

Diagram 2: Gady Costeff (2004, USA/Israel)

Oplossing: 1. ♜d4! d1 ♖+ 2. ♜c5 c1 ♖+ 3. ♜b6 b1 ♖+ 4. ♜a6 ♖c4+ 5. ♜xc4 ♖a4+ 6. ♜a5 ♖xa5+ 7. ♜xa5 ♖xb7 8. c8 ♖+ ♜xc8 9. ♜xb7+ ♜xb7 10. ♜xh2 ♜e7 11. ♜a4 a2 12. ♜e5 en wit wint.

Diagram 3: Nikolai Kralin (2004, Rusland)

Oplossing: 1... ♜h2+ 2. ♜xg3 ♜xf4+ 3. ♜xf4 ♜h4+ 4. ♜f5 ♖xd3+ 5. ♜e4 ♖xe4+ 6. ♜f6+ ♜h6 7. ♜h5+ ♜xh5 8. ♖xh7+ ♖xh7 9. g8 ♜+ ♖xg8 pat!

Diagram 4: Bert van der Marel, 2004.

Oplossing: 1. bxa8 ♜ ♜h4+ 2. ♜f5 ♜f4+ 3. ♜g6 ♜f6+ 4. ♜h7 ♜h6+ 5. ♜g8 ♜h8+ 6. ♜f7 ♜f8+ 7. ♜e6 ♜f6+ 8. ♜d7 ♜d6+ 9. ♜c8 ♜d8+ 10. ♜b7 ♜xb8+ 11. ♜c6 ♜xa8 12. ♜g3! ♜a6+ 13. ♜d7 ♜d6+ 14. ♜e8 ♜d8+ 15. ♜f7 ♜f8+ 16. ♜g6 ♜f6+ 17. ♜h5 ♜h6+ 18. ♜g4 ♜h4+ 19. ♜f3 ♜f4+ 20. ♜g2 en wit wint, bijvoorbeeld: 20... ♜f1 21. ♜h3 ♜g1 22. ♜h4 ♜f1 23. c8 ♜ ♜f4+ 24. ♜h3 ♜h4+ 25. ♜g2 en mat.

OPENBARE BIBLIOTHEEK GRONINGEN**Lezen en schaken en lezen over schaken:***daarvoor ga je naar de bibliotheek!*

In de centrale vestiging van de Openbare Bibliotheek Groningen staat op de eerste verdieping een uitgebreide collectie schaakboeken, speciaal gericht op wedstrijdschakers. Er zijn enkele honderden titels voorhanden en voor wie ter plekke wil studeren is er een schaakbord met stukken beschikbaar. Iedereen kan gratis gebruik maken van deze schaakcollectie; alleen voor het lenen van boeken is een lidmaatschap van de Openbare Bibliotheek vereist.

De catalogus van de Openbare Bibliotheek Groningen is beschikbaar via Internet. Kijk op www.obgron.nl en klik op [catalogus](#)

Openbare Bibliotheek Groningen

Oude Boteringestraat 18

